

VIZSGA

Az ablak alatt megáll és kapáját
 lekoccintva a kőre, fölfigyel.
 A hársfaillat mossa izzadt vállát.
 Benn: parázs vizsga. Lobogva tüzel
 az izgalom. A kérdések keményen
 kopognak, de hát nem nehéz nekik:
 a villogó ész sarlója serényen
 vágja a betűk, számok rendjeit.
 Velük izgul. Most rágyújt. Rossz kalapját
 gyűrt homlokára tölja, mert felel
 ő is. Mikor a „Mamá“-t elszavalják,
 elindul. Szemeit könny lepi el,
 mert neki, könyv és ceruza helyébe,
 már odalökték korán a kapát.
 — Elszántan gondol most a gyermekére,
 hogy annak sikerüljön legalább!

PAKOLICZ ISTVÁN

NYARI ÉNEK

Mint ahogy, a föld illata váratlanul
 megtöltött új ígérettel és reménnyel,
 úgy jelent meg elmémnek hirtelen fénnel
 nagy emberi diadalként új világunk.

Szememből szívembe szökött a nagy csoda,
 a legszentebb szándék zaja zúg most bennem:
 gép- és vonatzakatolás; s gyárkéményen
 az öröm-áldozat füstje száll mélyemből.

Édes teherrel vagyok gazdagabb végre:
 épülő gyárakkal és bányaméllyel,
 melyben készül jövőnk hősi szenvedéllyel,
 hogy, bizonyítsa végre: már többek vagyunk.

És szerelmem is több és szebb ez augusztusban,
 hisz büntelen szépségek csalogatják már;
 az emberi elme tisztult világánál
 embervágy szerinti méltó élet készül.

Nemcsak a múlt bűnös szelleme tűnik el,
 szívünkéből is kihull, mi nem szívyszerinti.
 Legbensőbb mélyünk is, ha hamis, feltépi
 igazságunk mindent rendező bölcs keze.